

ktorej platila preto všeobecné ustanovenia o rozviazaní smlúv nájomných.

Nesporné je, že žalovaný neplatil riadne nájomné a že ho družstvo muselo na žalovanom súdne toto vymáhať. Je preto opodstatnená žalobná žiadosť na zrušenie nájomného pomeru z dôvodu neplatenia nájomného.

Žalovaný síce tvrdí, že má proti žalujúcemu družstvu pohľadávku na vrátenie stavebného príspevku 11.800 Kč a členského podielu 500 Kč, a tvrdí, že pri započítaní tejto pohľadávky má nájomné nielen zaplatené, ale preplatené a že preto z dôvodu neplatenia nájomného nájomný pomer nemôže byť zrušený. Toto stanovisko žalovaného však neobstojí, lebo obe uvedené sumy zaplatil žalovaný ako člen družstva k stanovenému účelu, nemohol preto za trvania jeho členstva s týmito účelovými sumami voľne disponovať a ich kompenzovať s nájomným a pokiaľ tak učinil po zrušení jeho členstva v družstve prejavom zo dňa 10. septembra 1936, učinil tak už po podaní žaloby, a preto, keď by aj mohol už s uvedenými sumami voľne disponovať, týmto opozdeným platením právny účinok žaloby o zrušenie nájomnej smluvy neprestal (Úr. sb. č. 296).

Čís. 15980.

Vyslovenie podľa § 28 zákona o pracovných súdoch, že odvolanie je prípustné, pretože rozhodnutie má zásadný význam, musí sa stať v rozsudku (nie len v dodatku po zápise o vyhlásení rozsudku a bez vyslovenia prípustnosti odvolania z dôvodu, že rozhodnutie má zásadný význam).

(Rozh. z 9. marca 1937, R III 109/37.)

Pracovný súd v spojených sporoch vyniesol rozsudok a na písomnom vyhotovení rozsudku — po zápise o vyhlásení rozsudku — uviedol, že proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v rozsahu § 28 zák. o prac. súdoch.

O d v o l a c í s ú d odvolanie žalovanej strany odmietol.

N a j v y š š í s ú d

I. zamietol rekurz, pokiaľ bolo ním napadnuté usnesenie súdu odvolacieho, ktorým bolo odmietnuté odvolanie podané proti rozsudku, vynešenému v sporoch spojených k spoločnému pojednávaniu započatých pôvodne pod č. Cpr 25/36 a Cpr 32/36, a

II. rekurzu vyhovel, pokiaľ bolo ním napadnuté usnesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozsudku, vynešenému v sporoch spojených k spoločnému pojednávaniu započatých pôvodne pod č. Cpr 29/36, Cpr, 30/36, Cpr 31/36 a Cpr 43/36, napadnuté usnesenie zmenil a uložil odvolaciemu súdu, aby v týchto sporoch riadne pokračoval a rozhodol.

D ô v o d y:

Zákon č. 131/1931 Sb. z. a n. stanoví v § 28, že v sporoch, v ktorých hodnota sporu nie je vyššia než 300 Kč, je proti rozsudku prípustné odvolanie len, keď pracovný súd v rozsudku vyslovil, že odvolanie je

prípustné preto, že rozhodnutie má zásadný význam, alebo, keď je pokračovanie zmätočné z dôvodov tam uvedených.

Podľa hodnoty jedného každého zo spojených sporov nie je tedy odvolanie prípustné v sporoch započatých pôvodne pod č. Cpr 25/36 a Cpr 32/36; je však prípustné v sporoch započatých pod č. Cpr 29/36, Cpr 30/36, Cpr 31/36 a Cpr 43/36.

V § 28 zákona o pracovných súdoch uvedené vyslovenie, že odvolanie je prípustné, pretože má zásadný význam, musí sa stať v rozsudku. Dodatok o prípustnosti odvolania na písomnou vyhotovení rozsudku súdu I. stolice nasleduje až po zápise o vyhlásení rozsudku. Z tejto okolnosti a z toho, že dodatok nevyslovuje prípustnosť odvolania preto, že ide o rozhodnutie zásadného významu, vyplýva, že dodatok obsahuje poučenie podľa § 21, odst. 2, a nie vyslovenie prípustnosti odvolania podľa § 28, odst. 1, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.

Čís. 15981.

Aj pohľadávky, ktoré požívajú úlevy podľa vl. nar. č. 250/1935 Sb. z. a n., môžu byť uplatňované žalobou na plnenie.*)

(Rozh. z 9. marca 1937, Rv III 894/36.)

Proti žalobe o zaplatenie 22.721 Kč bránili sa žalovaní len tým, že sa na žalobnú pohľadávku vzťahuje vl. nar. č. 250/1935 Sb. z. a n.

Súd I. stolice túto obranu neuznal za odôvodnenú a žalobe vyhovel. Odvolací súd rozsudok súdu I. stolice zmenil tak, že vyslovil, že žalovaní žalobnú pohľadávku dlhujú (lebo to sami uznali), ale žalobu pre tento raz zamietol (z dôvodu, že sa na pohľadávku vzťahuje cit. vl. nariadenie).

Najvyšší súd dovolacej žiadosti žalujúcej strany vyhovel a rozsudok odvolacieho súdu zmenil v tom smysle, že vo výroku obnovil rozsudok súdu I. stolice.

Dôvody:

Aj pohľadávka, požívajúca úlev podľa vl. nar. č. 250/1935 Sb. z. a n. môže byť uplatňovaná žalobou na plnenie; proti žalobe na plnenie nemôže sa dlžník brániť námietkou predčasnosti žaloby len preto, že ide o takú pohľadávku, ako to Najvyšší súd stále uznáva a obširne odôvodnil v rozhodnutí č. 15549 Sb. n. s., na dôvody ktoré sa tu poukazuje.

Opodstatnená je preto dovolacia sťažnosť, že odvolací súd zamietnutím žaloby z dôvodu jej predčasnosti porušil právo.

Odvolací súd bez náležitej žalobnej žiadosti v tomto smere vyniesol rozsudok s výrokom určovacím podľa § 130 Osp. s odôvodnením, že toto »pre zaistenie právneho postavenia procesných strán bolo úšelné

*) Rovnako: Úr. sb. č. 2875 (Sb. n. s. č. 15.501).